

ارائه مدل مکان‌یابی پایانه‌های اتوبوس بین شهری با استفاده از روش *P-Median* (مطالعه موردی شهر تهران)

امید افصحی، کارشناس ارشد راه و ترابری، شرکت مطالعات جامع حمل و نقل و ترافیک تهران¹
عبدالرضا ابراهیمی، کارشناس ارشد راه و ترابری، شرکت مطالعات جامع حمل و نقل و ترافیک تهران²
مریم عسگری‌پور، کارشناس برنامه‌ریزی حمل و نقل، شرکت مطالعات جامع حمل و نقل و ترافیک تهران
¹ oafsahi@gmail.com ، 021-22221507
² rezaeabrahimi57@gmail.com ، 021-22221507

چکیده

تهران به عنوان بزرگ‌ترین شهر و پایتخت ایران، یکی از شهرهایی است که روزانه تعداد قابل‌توجهی مسافر به آن وارد و یا از آن خارج می‌شود. به‌طوری‌که نزدیک به 17 درصد سفرهای روزانه شهر تهران ناشی از تردد دروازه‌ای اعم از زمینی، ریلی و هوایی است. بنابراین توجه به زیرساخت‌های حمل و نقل بین شهری (پایانه‌های مسافری بین شهری) از اهمیت بسزایی برخوردار است. مکان‌یابی مناسب منجر به رشد سفر، هماهنگی بیشتر و عملکرد مناسب اتوبوس‌ها برای ارائه خدمات به مناطق دور افتاده و در کل بهبود عملکرد پایانه‌ها می‌شود. در این مقاله سعی شده با ارائه مدل مکان‌یابی پایانه‌های اتوبوس بین شهری با استفاده از روش *P-Median* مجموعه‌ای از مکان‌ها جهت احداث پایانه که هزینه کل سیستم را به حداقل برساند انتخاب گردد.

در این آنالیز برای هر کاربری پارامترهای اقتصادی، اجتماعی، ترافیکی در نظر گرفته شده و هر پارامتر به یک لایه اطلاعاتی تبدیل می‌شود. سپس برای محاسبه میزان مطلوبیت قسمت‌های مختلف منطقه مورد مطالعه، لایه‌های اطلاعاتی با توجه به ارزش‌های محاسبه شده برای هر لایه، با استفاده از روش مدل منطق بولین تلفیق شد و در نهایت الگوریتم *PMP* به منظور کمینه‌نمودن زمان سفر مسافران بین شهری به پایانه‌ها اجرا گردید.

کلید واژه: پایانه، مکان‌یابی، روش *P-Median*، منطق بولین.

